Vänstra raden kan antagas hava börjat med namnet på den, som rest stenen. Då därav näst sista runan är ʀ, antager jag, att namnet varit kvinnonamnet kiʀa *Gēʀa*, isl. *Geira*, jfr fsv. *Gere* m. Lundgren, *Personnamn*. På något avstånd därifrån stå 3—5, som därför sannolikt utgjort ordet [**lit**] 'lät'. På detta ord måste en infinitiv följa och som sådan måste alltså **kumla** 'göra minnesmärke' (jfr Ög. 174 Skärkind) uppfattas. Då intet skiljetecken finnes efter denna inf., är det möjligt, att dess slutruna **a** skall läsas dubbelt och även utgöra början i prep. **aufti** 'efter', som annars vore ristad **ufti**.

Högra raden har börjat med den avlidnes namn, vilket efter det bevarade att döma sannolikt varit **kiʀma** *Gēʀma* av nom. *Gēʀme*, ett kortnamn till *Gēʀmund*, fsv. *Gēme* se Lundgren, *Personnamn*, där det anföres, att *Germunder Brytor* SRP nr 504, i n:r 498 kallas *Geme Brytor* och att *ʀ* även eljest bortfaller i dylika namn.

Efter namnet har den hedrande beteckningen **þkn · utan** *þegn nȳtan* 'en duglig man' följt. Wimmer, *De danske Runemindesmærker* IV,xxv, påpekar att *þegn* förekommer som beteckning för äldre, gifta män.

Den sista skönjbara runan **b** är sannolikt början av ordet *bōanda* 'äkta man', och den som rest stenen har alltså varit en kvinna, varför jag antagit det första namnet vara *Gēʀa*, icke *Gēʀi*. Men detta ord *bōanda* kan icke ha varit fullt utskrivet utan måste varit förkortat, antagligen till **bu**, varigenom ordet skulle räcka lika långt ned som det föregående ordet **kumla**.

Översättning: Gera lät göra minnesvård efter Germe, en duglig tegn, (sin) make.

Som en möjlighet måste dock även medgivas, att första namnet kunnat vara mansnamnet $Gē^{R}i$ och sista ordet följaktligen en förkortning av *brōður*.

201. Veta kyrkogård, Vifolka hd.

Pl. LXX. Fig. 2 och 3.

Litteratur: B. 891; L. 1557; W. 131; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland*, s. 752; P. A. Säve, *ATS.* I, s. 89, teckning av stenens vänstra kant; *Reseber.*, 1861, s. 57, teckning; C. F. Nordenskjöld, *ÖFT.* I, s. 53, teckning; *Reseber.* 1871, s. 94, teckn.; E. Ihrfors, *Östrog. sacra*, s. 23, teckn.

Runstenen låg av gammalt i östra kyrkogårdsmuren vid södra hörnet med framsidan synlig, P. A. Säve upptäckte, att ristningen fortsattes på stenens vänstra kant, som låg uppåt. 1894 togs stenen ut ur muren och restes innanför på kyrkogården med framsidan åt vänster, vänstra kanten åt norr.

Ämnet är rödaktig granit. Höjden är 1,72 m, efter resningen 1,30 m; framsidans bredd vid foten och vid ristningens början nedtill 30 cm, vid toppen 25 cm. Vänstra kantens bredd vid foten är 24 cm, vid ristningens början nedtill 26 cm, i toppen över **i** i **sin** 30 cm. Slingans bredd är 8—10 cm.

A. Framsidan. Framför **karli** står kolon, vars nedre punkt är avflagad, efter **auk** blott en punkt mitt i raden. Mellan **kuna** och **ristu:** står mitt på stenens från den övriga

slingan genom tvärband avskilda toppslinga ᛦ R, som måste vara vald för väntat ᚱ r på grund av sin symmetriska form. I radens slut efter **stein : þensi** finnes intet skiljetecken.

B. Vänstra kanten. Efter **salu** · finnes en stav, som blott kan utgöra en begynnelse till **h** i **has**, då den icke löper samman med något ornament.

På ytan mellan slingorna står dels slutordet **has** nedifrån, dels uppifrån **kuþan** under **ik** i **trik**, efter vilket ord det skall inskjutas.

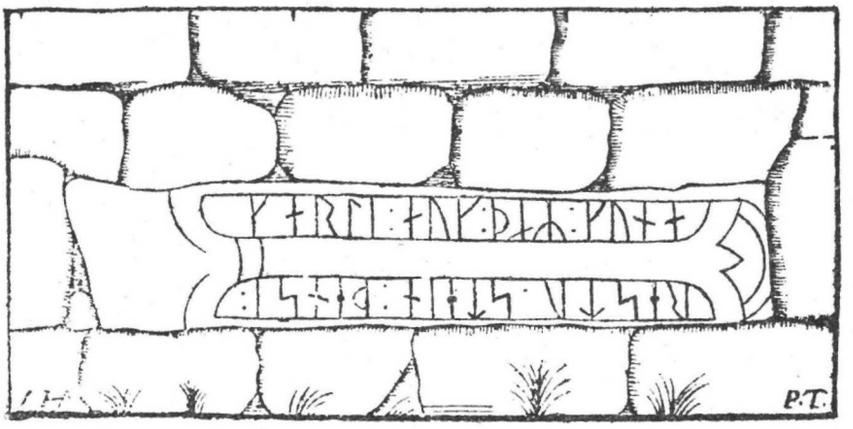

B. 891.

Inskriften är alltså följande:

A. Framsidan: **: karli : auk · þeR : kunaR : restu :'stein : þensi** B. Vänstra kanten: **eftR · hamnta : bruþur : sin · trik ·** (Under raden: **· kuþan :) kuþ · hialbi · salu · |** Under raden nedifrån: **has**

I **kunaR** *Gunnarʀ* står R för *rʀ*. Namnet ack. sing. **hamnta** är eljest obekant men torde bäst förklaras som förkortning av ack. sing. till nom. *Hāmunde*.

Översättning: Karle jämte Gunnar reste denna sten efter Hamunde, sin broder, en kämpe god. Gud hjälpe själen!

202. Gottlösa, Veta sn, Vifolka hd.

Pl. LXXI. Fig. 1.

Litteratur: B. 892; L. 1167; W. 132; *Ransakning* 1667—84; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland*, s. 753; P. A: Säve, *ATS.* I, s. 90; *Reseber.* 1861, s. 57; C. F. Nordenskjöld, *ÖFT.* I, s. 55; E. Ihrfors, *Ostrog. sacra*, s. 24, teckn.

Broocman uppgiver »på Gottlösa backe en runsten», P. A. Säve fann honom stå inne i redskapsboden vid krogen. Före 1893 restes denna och följande runsten genom försorg av nämndeman C. O. Pettersson i Stora Ljunga och K. V. Andersson i Dragstadlund på gårdsplanen.